

For lite tid til refleksjon

Kirken bør i større grad være et pauserom for unge, mener diakonene Ida Vesteraas og Maria Aasheim Grosås.

TEKST OG FOTO: ÅSE FREDRIKKE REE AADLAND

Ida Vesteraas og Maria Aasheim Grosås, ungdomsdiakoner i Bærum, møter mange unge som strever med å koble av.

– Vårt inntrykk er at det er mindre rom og tid for ettertanke i dag. Ungdom hører på musikk og skyper når de gjør lekser. De er mye på sosiale medier. Mobilen gir stadig et pling. Hjernen settes sjelden på pause. Nettopp her kan kirken spille en viktig rolle! Kirken bør være et pauserom for dem, sier Vesteraas.

Kollega Aasheim Grosås nikker. Hun mener at kirken må våge å tenke på seg selv som et sted for mer enn fin aktivitet.

– Ungdomsarbeid kan bli preget av at det skal være bra lyd, lys og bilde under arrangementer. Kirken bør vise at her, i dette rommet, kan du være stille. Ungdom trenger pauserom og få samle seg. Det er kanskje blitt litt glemt av kirken, sier Grosås.

SKUMMELT Å FALLE TIL RO

Ungdom forteller til diakonene at det er rart, kleint og vanskelig å være stille.

– Det er typisk at de i samtaler blir urolige i kroppen og avbryter stillhet med «Finn på noe å snakke om, a!», forteller Grosås.

– De må vises og erfare at det er godt å være stille. Å falle til ro er skummelt, for da blir en konfrontert med alle følelser en har. Alle tankene en egentlig bærer på. Dette blir overveldende, fordi de så sjelden er i øyeblikk med stillhet.

MANGE STØYKILDER

– Har du som konfirmant ingen kirkelig bakgrunn, skal det mye til for at det er nettopp i

konfirmasjonstiden at du blir kristen – dersom det ikke legges opp til å tenke over hva du hører, ser og deltar i. Tenåringer kjenner ikke alltid ordentlig etter hva det er som skjer i det indre uten litt hjelp fra utsiden, sier Vesteraas.

De som underviser uten mulighet til å følge opp med samtaler, bør henvise unge, som er nysgjerrige på tro, videre til kateket, diakon, prest eller en annen voksen, råder hun.

– Hvordan kan jeg møte de unge der de er, og ta på alvor at de møter mange impulser? La det spørsmålet være utgangspunktet. La dem lesse av tanker og bli kvitt all mulig støy. Først da vil ungdom være klare til å ta imot og snakke om dypere ting, sier Grosås.

Hun viser til en klassisk konfirmasjonstime.

– Innled med å si at du ser at de har mye å tenke på nå.

Vesteraas tar tråden videre.

– Si at dere skal være stille i ett minutt. Si: Dette gjør jeg som er kristen og tror på Gud. Nå kan dere legge vekk alt det som stresser dere. Legg det på Gud.

– Gjør du det, anerkjenner du at det er mye i livet deres som kan forstyrre. Noen vil bare fnise. Men du vil gi andre hjelp ved å legge til rette for den lille pausen de trenger. Ungdom tenker jo på de store spørsmålene, men trenger ro for å kunne utvikle en tro, sier Vesteraas.

Ida Vesteraas (t.v.) og Maria Aasheim Grosås oppfordrer til mer tid for stillhet i kirkens ungdomsarbeid.

FAKTA

Diakonenes tips til deg som møter unge i kirken

- Vis at du liker å være sammen med dem.
- Vær nysgjerrig! Våg å spørre hvordan de har det. Ta på alvor at de er tenkende, troende og sårbare mennesker.
- La de unge spørre i vei. Veiled, uten å være redd for å si: Det har ikke jeg funnet helt ut av, heller.
- Ikke si «Så kult at du er her». Da kan de tenke at de ikke skulle kommet. Si «Så hyggelig å se deg».